

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/43/2020
Identifikačné číslo spisu:	8709010718
Dátum vydania rozhodnutia:	19.01.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:8709010718.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného E. M. pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného E. M. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Belicu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 12. októbra 2016, sp. zn. 10To/32/2015, na neverejnom zasadnutí konanom 19. januára 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného E. M. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 9. septembra 2015, sp. zn. 6T/180/2009, bol obvinený E. M. uznaný za vinného v bode 1) zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a v bode 2) zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že

v bode 1)

dňa 24. januára 2006 v predajni HM Tesco Bratislava-Zlaté Piesky uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1213780236 o poskytnutí úveru vo výške 9.899,- Sk na nákup mobilného telefónu, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.211,- Sk, t. j. celkovo 12.110,- Sk s dátumom prvej splátky do 24. apríla 2006, pričom dohodnuté podmienky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvu poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s. škodu vo výške najmenej 9.899,- Sk, t. j. 328,59 eur,

dňa 24. januára 2006 v predajni HM Tesco Bratislava - Zlaté Piesky uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o poskytnutí úveru č. 1060780234 vo výške 8.009,- Sk na nákup mobilného telefónu, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 980,- Sk, t. j. celkovo 9.800,- Sk s dátumom prvej splátky do 24. apríla 2006, pričom dohodnuté podmienky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvu poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s. škodu najmenej vo výške 8.009,- Sk, t. j. 265,85 eur,

dňa 25. januára 2006 v predajni HM Tesco Bratislava - Petržalka uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o poskytnutí úveru č. 1136780249 vo výške 8.009,- Sk na nákup mobilného telefónu, ktorú sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 980,- Sk, t. j. celkovo 9.800,- Sk s dátumom prvej splátky do 25. apríla 2006, pričom dohodnuté podmienky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvy poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s. škodu vo výške najmenej 8.009,- Sk, t. j. 265,85 eur,

dňa 26. januára 2006 v predajni HM Tesco Bratislava - Lamač uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu č. 1057780259 o poskytnutí úveru vo výške 9.899,- Sk na nákup mobilného telefónu, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.211,- Sk, t. j. celkovo 12.110,- Sk s dátumom prvej splátky do 26. apríla 2006, pričom dohodnuté splátky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvy poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s. škodu vo výške 9.899,- Sk, t. j. 328,59 eur,

dňa 27. januára 2006 v Prešove na ul. Košickej v predajni HM Tesco uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu číslo 1029780260 o poskytnutí úveru vo výške 10.349,- Sk na nákup mobilného telefónu, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.257,- Sk, celkovo 12.570,- Sk, s dátum prvej splátky do 27. apríla 2006, pričom dohodnuté podmienky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvy poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s. škodu najmenej vo výške 10.349,- Sk, t. j. 343,52 eur,

dňa 28. januára 2006 v predajni HM Tesco Bratislava uzatvoril so spoločnosťou T. U., a. s., V. X, V. zmluvu č. 1027780275 o poskytnutí úveru vo výške 3.779,- Sk na nákup mobilného telefónu, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 470,- Sk, t. j. celkovo 4.700,- Sk s dátumom prvej splátky do 28. apríla 2006, pričom dohodnuté podmienky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvy poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s. škodu najmenej vo výške 3.779,- Sk, t. j. 125,44 eur,

dňa 2. februára 2006 v predajni HM Tesco Trnava uzatvoril so spoločnosťou T. U., a. s., V. X, V. zmluvu č. 1006780321 o poskytnutí úveru vo výške 8.999,- Sk na nákup mobilného telefónu, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.101,- Sk, t. j. celkovo 11.010,- Sk s dátumom prvej splátky do 28. apríla 2006, pričom dohodnuté podmienky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvy poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s. škodu najmenej vo výške 8.999,- Sk, t. j. 298,71 eur,

dňa 6. februára 2006 v predajni OD Tesco Žilina uzatvoril so spoločnosťou T. U., a. s., V. X, V. zmluvu č. 1103780366 o poskytnutí úveru vo výške 10.304,- Sk na nákup mobilného telefónu, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.251,- Sk, t. j. celkovo 12.510,- Sk s dátumom prvej splátky do 6. mája 2006, pričom dohodnuté podmienky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvy poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s. škodu najmenej vo výške 10.304,- Sk, t. j. 342,03 eur,

dňa 7. februára 2006 v predajni HM Tesco Košice uzatvoril so spoločnosťou T. U., a. s., V. X, V. zmluvu č. 1059780376 o poskytnutí úveru vo výške 10.978,- Sk na nákup mobilného telefónu, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.333,- Sk, t. j. celkovo 13.330,- Sk s dátumom prvej splátky do 7. mája 2006, pričom dohodnuté podmienky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvy poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s. škodu najmenej vo výške 10.978,- Sk, t. j. 364,40 eur,

dňa 8. februára 2006 v predajni HM Tesco Poprad, Teplická cesta, uzatvoril so spoločnosťou T. U., a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1075780384 o poskytnutí úveru vo výške 9.809,- Sk na nákup mobilného telefónu, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.090,- Sk, t. j. celkovo 10.900,- Sk s dátumom prvej splátky do 8. marca 2006, pričom dohodnuté podmienky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvy poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s.

škodu najmenej vo výške 9.809,- Sk, t. j. 325,60 eur,

dňa 10. februára 2006 v predajni HM Tesco Poprad, Teplická cesta, uzatvoril so spoločnosťou T. U., a. s., V. X, V. zmluvu č. 1154780403 o poskytnutí úveru vo výške 14.174,- Sk na nákup tovaru označeného „skúter“, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.721,- Sk, t. j. celkovo 17.210,- Sk s dátumom prvej splátky do 10. mája 2006, pričom dohodnuté podmienky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvy poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s. škodu najmenej vo výške 14.174,- Sk, t. j. 470,49 eur,

dňa 10. februára 2006 v Prešove uzatvoril so spoločnosťou T. U., a. s., V. X, V. ako veriteľom zmluvu o úvere č. 1007780403 o poskytnutí úveru vo výške 9.899,- Sk na nákup mobilného telefónu, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.211,- Sk, t. j. celkovo 12.110,- Sk s dátumom prvej splátky do 10. mája 2006, pričom dohodnuté podmienky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvy poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s. škodu najmenej vo výške 9.899,- Sk, t. j. 328,59 eur,

dňa 11. februára 2006 v predajni Hypernova Bratislava uzatvoril so spoločnosťou T. U., a. s., V. X, V. zmluvu č. 1110780419 o poskytnutí úveru vo výške 11.241,- Sk na nákup mobilného telefónu, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.365,- Sk, t. j. celkovo 13.650,- Sk s dátumom prvej splátky do 11. mája 2006, pričom dohodnuté podmienky zmluvy neplnil, neuhradil ani jednu splátku a na výzvy poškodeného nereagoval a tak spôsobil spoločnosti T. U., a. s. škodu najmenej vo výške 11.241,- Sk, t. j. 373,13 eur,

pričom vzhľadom na svoje majetkové pomery a svoju finančnú situáciu, príjmy a vzhľadom na výšky jednotlivých splátok a ich splatnosť musel vedieť, že jednotlivé splátky nebude schopný splácať a takýmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s., V. škodu najmenej v celkovej výške 4.160,79 eur (125.348,- Sk),

v bode 2)

dňa 3. apríla 2006 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade ako živnostník s obchodným menom E. M., V. XX, V., IČO: XX XXX XXX, podal žiadosť o poskytnutie nenávratného paušálneho finančného príspevku na podporu vytvárania pracovných miest a po splnení podmienok na poskytnutie uvedeného príspevku následne dňa 25. mája 2006 uzatvoril s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade dohodu č. 42/§54/2006/PS o poskytnutí nenávratného finančného príspevku formou jednorazovej platby na podporu vytvárania pracovných miest, v zmysle ktorej mu bola dňa 1. júna 2006 zo Štátneho rozpočtu SR prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade poskytnutá peňažná suma vo výške 1.791.128,- Sk na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený vo VÚB a. s. ako nenávratný finančný príspevok na zriadenie chráneného pracoviska - maloobchodnej predajne novín, časopisov a výherných lôsov v P. na ul. Š. č. XX, s vytvorením 8 nových pracovných miest pre občanov so zdravotným postihnutím po dobu najmenej troch rokov, pričom poskytnuté finančné prostriedky následne nedal zaúčtovať do účtovnej evidencie, chránené pracovisko nezriadil a pracovné miesta v určenej lehote, a ani neskôr, za podmienok stanovených v zákone a v uzavretej dohode s Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Poprad zo dňa 25. júna 2006 nevytvoril a poskytnutý finančný príspevok v dobe od 1. júna 2006 do 31. októbra 2006 minul pre svoju potrebu, a to výbermi hotovosti z účtu, ktoré taktiež neboli evidované v pokladni, na základe čoho Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade dňa 27. novembra 2006 od predmetnej dohody odstúpil a vyzval E. M. na vrátenie poskytnutého príspevku aj s výnosmi, čo obžalovaný nerešpektoval, poskytnutý finančný príspevok doposiaľ nevrátil a použil ho na nezistený účel, a tak spôsobil Štátnemu rozpočtu SR v zastúpení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade škodu vo výške najmenej 59.454,56 eur (1.791.128,- Sk).

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona bol za to obvinený E. M. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú Slovenskú republiku, v zastúpení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Poprade, okresný súd s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolaní prokurátora a obvineného voči uvedenému rozsudku Okresného súdu Poprad Krajský súd v Prešove rozsudkom z 12. októbra 2016, sp. zn. 10To/32/2015, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine týkajúcom sa skutku pod bodom 1) a vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného E. M. uznal za vinného v bode 1) zo spáchania pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že

v bode 1)

dňa 24. januára 2006 v predajni HM Tesco Bratislava - Zlaté Piesky uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1213780236 na nákup telefónu v predajnej cene 10.999,- Sk, kde v zmysle úverovej zmluvy mu spoločnosť T. U. a. s. poskytla úver vo výške 9.899,- Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.211,- Sk, t. j. celkovo 12.110,- Sk s dátumom prvej splátky do 24. apríla 2006, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol spoločnosť T. U., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru tým, že svoj čistý mesačný príjem uviedol vo výške 16.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom poskytnutý úver nesplácať, a týmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s. Bratislava škodu vo výške 9.899,- Sk, t. j. 328,59 eur,

dňa 24. januára 2006 v predajni HM Tesco Bratislava - Zlaté Piesky uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1060780234 na nákup telefónu v predajnej cene 8.899,- Sk, kde v zmysle úverovej zmluvy mu spoločnosť T. U. a. s. poskytla úver vo výške 8.009,- Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 980,- Sk, t. j. celkovo 9.800,- Sk s dátumom prvej splátky do 24. apríla 2006, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol spoločnosť T. U., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru tým, že svoj čistý mesačný príjem uviedol vo výške 16.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom poskytnutý úver nesplácať, a týmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s. V. škodu vo výške 8.009,- Sk, t. j. 265,85 eur,

dňa 25. januára 2006 v predajni HM Tesco Bratislava - Petržalka uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1136780249 na nákup telefónu v predajnej cene 8.899,- Sk, kde v zmysle úverovej zmluvy mu spoločnosť T. U. a. s. poskytla úver vo výške 8.009,- Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 980,- Sk, t. j. celkovo 9.800,- Sk s dátumom prvej splátky do 25. apríla 2006, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol spoločnosť T. U., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru tým, že svoj čistý mesačný príjem uviedol vo výške 16.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom poskytnutý úver nesplácať, a týmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s. V. škodu vo výške 8.009,- Sk, t. j. 265,85 eur,

dňa 26. januára 2006 v predajni HM Tesco Bratislava - Lamač uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1057780259 na nákup mobilného telefónu v predajnej cene 10.999,- Sk, kde v zmysle úverovej zmluvy mu spoločnosť T. U. a. s. poskytla úver vo výške 9.899,- Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.211,- Sk, t. j. celkovo 12.110,- Sk s dátumom prvej splátky do 26. apríla 2006, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol spoločnosť T. U., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru tým, že svoj čistý mesačný príjem uviedol vo výške 18.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom poskytnutý úver nesplácať, a týmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s. V. škodu vo výške 9.899,- Sk, t. j. 328,59 eur,

dňa 27. januára 2006 v Prešove na ul. Košickej v HM Tesco uzatvoril ako dlžník so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. ako veriteľom zmluvu o úvere č. 1029780260 na nákup elektroniky - telefónu v hodnote

11.499,- Sk, v zmysle ktorej poskytol veriteľ dlžníkovi na nákup tohto tovaru úver vo výške 10.349,- Sk, ktorý sa dlžník zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.257,- Sk počnúc dňom 27. apríl 2006, t. j. celkovo 12.570,- Sk, čo sa nestalo a dohodnuté mesačné splátky nesplácal, pričom v úverovej zmluve uviedol nepravdivé údaje, že je živnostníkom IČO: XXXXXXXXX so sídlom Budatínska 29, Bratislava, s čistým mesačným príjmom vo výške 16.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom dohodnuté splátky nesplatiť, čím uviedol spoločnosť T. U., a. s., V. X, V. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru a spôsobil jej takýmto konaním škodu vo výške 10.349,- Sk, t. j. 343,52 eur,

dňa 28. januára 2006 v HM Tesco Bratislava uzatvoril so spoločnosťou T. U., a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1027780275 na nákup mobilného telefónu v predajnej cene 4.199,- Sk, kde v zmysle úverovej zmluvy mu spoločnosť T. U., a. s. poskytla úver vo výške 3.779,- Sk, ktorý sa menovaný zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 470,- Sk, t. j. celkovo 4.700,- Sk s dátumom prvej splátky do 28. apríla 2006, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol spoločnosť T. U., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru tým, že svoj čistý mesačný príjem uviedol vo výške 16.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom poskytnutý úver nesplácať, a týmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s. Bratislava škodu vo výške 3.779,- Sk, t. j. 125,44 eur,

dňa 2. februára 2006 v predajni HM Tesco Trnava uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1006780321 na nákup mobilného telefónu v predajnej cene 9.999,- Sk, kde v zmysle úverovej zmluvy mu spoločnosť T. U. a. s. poskytla úver vo výške 8.999,- Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.101,- Sk, t. j. celkovo 11.010,- Sk s dátumom prvej splátky do 2. februára 2006, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol spoločnosť T. U., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru tým, že svoj čistý mesačný príjem uviedol vo výške 16.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom poskytnutý úver nesplácať, a týmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s. V. škodu vo výške 8.999,- Sk, t. j. 298,71 eur,

dňa 6. februára 2006 v predajni OD Tesco Žilina uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1103780366 na nákup mobilného telefónu v predajnej cene 11.449,- Sk, kde v zmysle úverovej zmluvy mu spoločnosť T. U. a. s. poskytla úver vo výške 10.304,- Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.251,- Sk, t. j. celkovo 12.510,- Sk s dátumom prvej splátky do 6. mája 2006, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol spoločnosť T. U., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru tým, že svoj čistý mesačný príjem uviedol vo výške 40.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom poskytnutý úver nesplácať, a týmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s. V. škodu vo výške 10.304,- Sk, t. j. 342,03 eur,

dňa 7. februára 2006 v predajni HM Tesco Košice uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1059780376 na nákup mobilného telefónu v predajnej cene 12.198,- Sk, kde v zmysle úverovej zmluvy mu spoločnosť T. U. a. s. poskytla úver vo výške 10.978,- Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.333,- Sk, t. j. celkovo 13.330,- Sk s dátumom prvej splátky do 7. mája 2006, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol spoločnosť T. U., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru tým, že svoj čistý mesačný príjem uviedol vo výške 25.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom poskytnutý úver nesplácať, a týmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s. V. škodu vo výške 10.978,- Sk, t. j. 364,40 eur,

dňa 8. februára 2006 v predajni HM Tesco Poprad, Teplická cesta, uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1075780384 na nákup mobilného telefónu v predajnej cene 10.899,- Sk, kde v zmysle úverovej zmluvy mu spoločnosť T. U. a. s. poskytla úver vo výške 9.809,- Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.090,- Sk, t. j. celkovo 10.900,- Sk s dátumom prvej splátky 8. marca 2006, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol spoločnosť T. U., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru tým, že svoj čistý mesačný príjem uviedol vo výške 40.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom poskytnutý úver nesplácať, a týmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s. V. škodu vo výške 9.809,- Sk, t. j. 325,60 eur,

dňa 10. februára 2006 v predajni HM Tesco Poprad, Teplická cesta, uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1154780403 na nákup prístroja „skúter“ v predajnej cene 17.718,- Sk, kde v zmysle úverovej zmluvy mu spoločnosť T. U. a. s. poskytla úver vo výške 14.174,- Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.721,- Sk, t. j. celkovo 17.210,- Sk s dátumom prvej splátky 10. mája 2006, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol spoločnosť T. U., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru tým, že svoj čistý mesačný príjem uviedol vo výške 40.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom poskytnutý úver nesplácať, a týmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s. V. škodu vo výške 14.174,- Sk, t. j. 470,49 eur,

dňa 10. februára 2006 v Prešove uzatvoril ako dlžník so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. ako veriteľom zmluvu o úvere č. 1007780403 na nákup elektroniky - telefónu v hodnote 10.999,- Sk, v zmysle ktorej poskytol veriteľ dlžníkovi na nákup tohto tovaru úver vo výške 9.899,- Sk, ktorý sa dlžník zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.211,- Sk počnúc dňom 10. mája 2006, t. j. celkom 12.110,- Sk, čo sa nestalo a dohodnuté mesačné splátky nesplácal, pričom v úverovej zmluve uviedol nepravdivé údaje, že je živnostníkom IČO: XXXXXXXXX so sídlom V. XX, V., s čistým mesačným príjmom vo výške 16.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom dohodnuté splátky nesplatiť, čím uviedol spoločnosť T. U., a. s., V. X, V. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru a spôsobil jej takýmto konaním škodu vo výške 9.899,- Sk, t. j. 328,59 eur,

dňa 11. februára 2006 v predajni Hypernova Bratislava uzatvoril so spoločnosťou T. U. a. s., V. X, V. zmluvu o úvere č. 1110780419 na nákup telefónu v predajnej cene 12.490,- Sk, kde v zmysle úverovej zmluvy mu spoločnosť T. U. a. s. poskytla úver vo výške 11.241,- Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v 10-tich mesačných splátkach po 1.365,- Sk, t. j. celkovo 13.650,- Sk s dátumom prvej splátky do 11. mája 2006, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol spoločnosť T. U., a. s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie a splácanie úveru tým, že svoj čistý mesačný príjem uviedol vo výške 40.000,- Sk a úverovú zmluvu podpísal s úmyslom poskytnutý úver nesplácať, a týmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s. V. škodu vo výške 11.241,- Sk, t. j. 373,13 eur,

čím takýmto konaním spôsobil spoločnosti T. U., a. s., V. škodu v celkovej výške 4.160,79 eur (125.348,- Sk).

Spolu so skutkom právne kvalifikovaným ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona uvedeným v bode 2) rozsudku prvostupňového súdu bol podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Trestného zákona za to obvinený E. M. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podal obvinený E. M.Á. prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Belicu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h) a písm. i) Trestného poriadku, s poukazom na § 374 ods. 3 Trestného poriadku.

V podanom dovolaní obvinený namietal, že po vykonávaní jednotlivých dôkazov (výsluchy svedkov, oboznamovanie a čítanie listín) mu prvostupňový súd neumožnil vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, čo je podľa jeho názoru závažným procesným pochybením a naplnením dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku. Pri výsluchoch svedkov mu v rozpore s § 258 ods. 3 a § 261 ods. 4 Trestného poriadku nebolo umožnené klásť svedkom otázky ani vyjadriť sa k ich výpovediam v zmysle § 271 ods. 1 Trestného poriadku. V podrobnostiach poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní 9. septembra 2015 mu v rozpore s § 271 ods. 1 Trestného poriadku nebolo umožnené vyjadriť sa k oboznamovaným listinám po každom oboznamovanom dôkaze a rovnako tak ani na hlavných pojednávaniach konaných 26. marca 2013, 27. mája 2013, 18. marca 2013, 17. decembra 2012, 14. februára 2011, 22. novembra 2010, 18. októbra 2010 a 11. októbra 2010 mu nebolo umožnené vyjadriť sa k oboznamovaným listinám, resp. k výsluchom svedkov, pričom ak sa aj k

nejakému dôkazu vyjadril, zo zápisnice nie je zrejmé, či mu to bolo súdom umožnené alebo si len „zobral slovo“.

Za chybu v postupe prvostupňového súdu považuje obvinený i to, že tento nedoplnil dokazovanie v zmysle predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Prešove z 18. marca 2015, sp. zn. 10To/3/2014, čo obvinený považuje za ďalší dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku krajského súdu i okresného súdu. Navyše, predošlé zrušovacie uznesenie odvolacieho súdu sa v bode 2) obžaloby týkalo len právnej kvalifikácie skutku ako trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona, pričom k upovedomeniu o zmene právnej kvalifikácie podľa § 284 ods. 2 Trestného poriadku na zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného poriadku podľa obvineného nedošlo, čo podľa jeho názoru zakladá opodstatnenosť dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku. Aj upovedomenie o zmene právnej kvalifikácie v bode 1) obžaloby podľa obvineného zakladá dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku, pretože dôkazy boli vykonávané v rámci stíhania za iný trestný čin a napokon bol skutok posúdený ako iný trestný čin.

Obvinený taktiež poukázal na to, že v rámci vykonaného dokazovania nebola dostatočne skúmaná jeho schopnosť a spôsobilosť uzatvárať zmluvy a jeho pričetnosť, pričom ak by sa preukázalo, že nebol spôsobilý uzavrieť zmluvy, neboli by naplnené znaky žalovaných trestných činov. Rovnako tak nebola podľa obvineného dostatočne skúmaná ani subjektívna stránka trestných činov, teda zavinenie a pohnútky.

Taktiež zdôraznil, že akékoľvek jeho konanie, ktorým by si neplnil povinnosti po podpise zmluvy s ÚPSVáR nemôže naplňať skutkovú podstatu trestného činu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona (uviedenie do omylu iného, resp. využitie iného, resp. využitie omylu iného a spôsobenie škody na cudzom majetku v snahe obohatiť sa, čo podľa obvineného nebolo bez dôvodných pochybností preukázané), na základe čoho podľa obvineného neobstojí úvaha súdu, že po poskytnutí štátneho príspevku si obvinený žiadnu z ďalších povinností nesplnil. Rovnako tak podľa obvineného nebolo preukázané, či porozumel zložitým ustanoveniam Dohody s ÚPSVáR, či si ju vôbec prečítal, keď svedkyňa B. uviedla, že na konkrétnosti podpisovania Dohody si nepamätá, svedkyňa V. uviedla, že obvinený vedel prečítať len veľké písmená, pričom v Dohode boli malé písmená, svedkyňa F. uviedla, že pri podpise Dohody mal problém so zrakom, nevie, či mu bola Dohoda pred podpisom osobitne čítaná. Svedkyňa G. potvrdila, že obvinený použil financie účelne v súlade s Dohodou, účelné použitie financií v zmysle Dohody na nájomné potvrdil aj svedok P., svedkyňa L. potvrdila účelné použitie financií v zmysle Dohody na nákup bytového textilu a rovnako tak svedkovia R., M., F. a K. potvrdili uzavretie pracovnej zmluvy s obvineným v zmysle Dohody. Navyše, svedok K. potvrdil, že čítanie bolo pre obvineného problémom, pričom jeho základnou povinnosťou bola asistencia pri čítaní dokumentov. Už táto skutočnosť mala podľa obvineného mať za následok doplnenie dokazovania o znalecké dokazovanie v zmysle návrhov obhajoby.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku obvinený poukázal na existenciu mimoriadnych okolností prípadu, najmä svojich osobitných pomerov (nepričetnosť, resp. zmenšená pričetnosť), ktoré podľa jeho názoru odôvodňujú postup súdu podľa § 39 Trestného zákona, resp. postup podľa § 23 Trestného zákona, pretože je podľa jeho názoru preukázané, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Obvinený je na rozdiel od súdu toho názoru, že v predmetnej veci neexistuje prevažujúci pomer priťažujúcich okolností, ale existuje prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. k), písm. n) Trestného zákona, keďže sa pričínil o odstránenie škody voči úverovým spoločnostiam a voči dodávateľom služieb a tovarov v bode 2) obžaloby dobrovoľne plnil bez ohľadu na existenciu trestného stíhania a pri objasňovaní trestnej činnosti nepochybne pomáhal orgánom činným v trestnom konaní. Priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona podľa obvineného neexistovala, pričom aj odvolací súd aplikujúc § 38 ods. 1 Trestného zákona zamedzil dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti a duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby. Navyše, aj neúmeraná dĺžka trestného konania v predmetnej veci mala byť konajúcimi súdmi výrazne zohľadňovaná vo výmere trestu, pričom trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov podľa

obvineného odporuje ustálenej praxi Európskeho súdu pre ľudské práva, čo podľa obvineného napĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

V ďalšej časti dovolania obvinený poukázal na to, že napadnuté rozhodnutia konajúcich súdov v rozpore s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodneniach nedostatočne uvádzajú skutočnosti, o ktoré opierajú skutkové zistenia, nedostatočne uvádzajú, akými úvahami sa spravovali pri hodnotení vykonaných dôkazov, ktoré si podľa obvineného v tomto prípade vzájomne odporovali a napadnuté rozhodnutia sa v odôvodneniach v rozpore s § 168 ods. 1 Trestného poriadku nedostatočne vysporadúvajú s mnohými argumentmi obhajoby a nedostatočne uvádzajú, prečo nevyhoveli návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravovali, keď posudzovali dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Konajúce súdy ho podľa jeho názoru nesprávne uznali za vinného zo spáchania skutku v bode 1) obžaloby, nesprávne považovali jeho vinu za preukázanú samotnými úverovými zmluvami bez vykonania grafologického znaleckého skúmania, ktorého sa obvinený domáhal, jeho vinu mali nesprávne za preukázanú, pričom nevykonali obhajobou navrhované dôkazy. Obvinený pritom navrhoval na hlavnom pojednávaní 9. septembra 2015 vypočutie svedkov P. a M. k okolnostiam ubytovania v penzióne X. v čase, keď mal údajne uzatvárať úverové zmluvy po celom Slovensku, pričom svedkovia mali byť vypočutí aj k okolnostiam platieb nájomného. Na hlavnom pojednávaní 9. septembra 2015 obvinený navrhol zadováženie zdokladovania splácania poskytnutých úverov v peňažných ústavoch za účelom jeho solventnosti. Súd však tieto dôkazy odmietol vykonať. Z uvedeného je podľa jeho názoru zrejmé, že podvodný úmysel obvineného konať proti objektu chráneného v § 222, resp. § 221 Trestného zákona nebol preukázaný. Nad rámec uvedeného obvinený poukázal na to, že ak by aj mal spôsobiť škodu 4 160,79 eur, takmer celú túto škodu zaplatil, teda súd mu ju mal odpočítať, na základe čoho by právna kvalifikácia jeho konania bola možná len podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ak by vôbec napĺňala kvalifikáciu prečinu.

Obvinený taktiež poukázal na nesprávne konštatovanie konajúcich súdov o jeho vine v bode 1), ktorú mali za preukázanú tým, že ním tvrdené scudzenie identifikačných dokladov nebolo preukázané jeho nahlásením príslušným orgánom, že jeho obrana spočívala aj v tom, že spôsobenú škodu uhradil v celom rozsahu, ako aj tým, že niektoré z telefónov boli založené v rôznych veľmi geograficky vzdialených záložniach v krátkom čase, čo vzhľadom na nesporný zdravotný handicap obvineného nebolo možné, pričom v dovolaní podrobne rozobral svoju argumentáciu týkajúcu sa toho, prečo považuje tieto úvahy konajúcich súdov za nesprávne. Opätovne pritom poukázal najmä na nepreukázanie subjektívnej stránky trestných činov pod bodmi 1) a 2) rozsudku a nevykonanie dokazovania za účelom zistenia zavinenia vo vzťahu k oboch bodom, a to najmä vo vzťahu k jeho zdravotnému handicapu.

Obvinený je taktiež toho názoru, že s námietkami prezentovanými jeho obhajcom v záverečnej reči sa žiadnym spôsobom nevysporiadal prvostupňový ani odvolací súd, pričom v napadnutom rozsudku podľa jeho názoru nie je ani dostatočne uvedené, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Obvinený opätovne uviedol, že podľa jeho názoru neboli v predmetnej veci naplnené všetky obligatórne znaky pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona ani zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona, za ktoré naňho bola podaná obžaloba, aj keď neskôr boli skutky inak právne kvalifikované, pričom absentuje predovšetkým jeho úmyselné zavinenie.

Poukázal taktiež na to, naňho bola podaná obžaloba okrem iného aj za údajné spáchanie zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona, hoci v predmetnej veci je nesporné, že podmienky na získanie príspevku z ÚPSVaR Poprad splňal, v opačnom prípade by s ním tento orgán neuzatvoril dohodu z 25. mája 2006. Keďže jeho konanie nenaplnilo znaky skutkovej podstaty podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona, nemožno podľa obvineného uvažovať ani nad naplnením skutkovej podstaty podľa § 225 ods. 5 Trestného zákona, ktorá je naviazaná na odsek 1 tohto ustanovenia. Bolo preto v tomto smere chybou súdu, keď na hlavnom pojednávaní konanom 27. mája 2013 odmietol návrh obhajoby vypočúť pracovníčku RÚVZ v Poprade k okolnostiam, čo ho objektívne

„brzdilo“ pri zadovážení rozhodnutia RÚVZ v 90 dňovej lehote. V rozpore s § 168 ods. 1 Trestného poriadku podľa obvineného nie je z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé, ako sa súd vysporiadal s jeho obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na doplnenie dokazovania a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Obvinený taktiež poukázal na to, že Dohoda č. 42/§54/2006 je podľa jeho názoru neplatná, pretože z dokazovania a listinných dôkazov vyplýva, že obvinený je ťažko zdravotne postihnutým, od narodenia trpí duševnou poruchou, ktorá zjavne spôsobuje stav zmenšenej pričetnosti, je slabozraký a prakticky slepý. Ako podľa jeho tvrdenia vyplynulo z dokazovania, predmetnú dohodu ako nevidiaci ani nemohol prečítať a nikto mu ju ani neprečítal. Z tohto dôvodu prvostupňový súd podľa obvineného pochybil, keď odmietol návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania, a to doplnenie znaleckého dokazovania za účelom zistenia duševného stavu obvineného v čase spáchania skutkov podľa obžaloby, ako aj pred skutkami za účelom zistenia, resp. vylúčenia duševnej poruchy obvineného a vplyvu na nedostatok rozpoznávacej a ovládacej schopnosti v uvedenom období, znalecké dokazovanie za účelom zistenia stavu zraku obvineného v čase spáchania skutkov podľa obžaloby, znalecké dokazovanie v oblasti písomoznalectva za účelom preskúmania pravosti podpisov na zmluvách na nákup mobilných telefónov a iných vecí pod bodom 1) obžaloby a znalecké dokazovanie v oblasti účtovníctva za účelom zistenia hospodárenia obvineného v predmetnom období.

Obvinený taktiež opakovane navrhol vypočúť Š. M. ml. k okolnostiam vyplácania záloh zamestnancom, svedkyňu V. k okolnostiam vyhotovovania projektu na chránenú dielňu, avšak súd tieto dôkazy nevykonával a o tomto návrhu ani nerozhodol. Obvinený rovnako tak poukázal i na ďalších svedkov, ktorých v konaní navrhol vypočúť, pričom považoval za chybu, keď súd tieto jeho návrhy na doplnenie dokazovania odmietol.

Obvinený taktiež poukázal na to, že odstúpenie ÚPSVaR Poprad je podľa jeho názoru neplatné, pretože na odstúpenie od dohody neboli splnené podmienky uvedené v článku IV bod I Dohody, pričom prvostupňový súd odmietol doplniť dokazovanie o ním predložené návrhy v tomto smere.

Rovnako tak obvinený poukázal na to, že v konaní navrhol vypočúť svedka M. K. k okolnostiam podpisovania zmlúv s T. U., resp. k okolnostiam používania mobilných telefónov, pričom o tomto jeho návrhu prvostupňový súd nerozhodol, čím bol podľa jeho názoru naplnený odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Z doposiaľ vykonaných dôkazov nebola podľa obvineného jeho vina v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku preukázaná.

Obvinený opätovne poukázal na to, že v konaní mu bez náležitých pochybností nebol preukázaný úmysel požičané peniaze nevrátiť alebo ich nevrátiť v dohodnutej lehote, čo prvostupňový i odvolací súd podľa jeho názoru nesprávne vyhodnotili.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho i prvostupňového súdu vo všetkých výrokoch a aby podľa § 386 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie a sám rozhodol podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku o tom, že ho neberie do väzby. Rovnako tak obvinený požiadal, aby dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu i prvostupňového súdu vec v zmysle § 388 ods. 2 Trestného poriadku pridelil na prerokovanie inému senátu prvostupňového súdu, vzhľadom na dôvodné pochybnosti obvineného o zaujatom a nesprávnom postupe prvostupňového súdu i odvolacieho súdu vo veci.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad (ďalej len „prokurátor“) písomným podaním z 2. júna 2020, v ktorom uviedol, že nezistil také skutočnosti, ktoré by zakladali niektorý z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, stotožnil sa s rozsudkom krajského súdu a na jeho odôvodnenie v plnom rozsahu odkázal. Vo vzťahu k obvineným

poukazovaným nedostatkom skutkových zistení v konaní pred súdom z dôvodu nevykonania dôkazov navrhovaných obhajobou prokurátor poukázal na znenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom doplnil, že zásada voľného hodnotenia dôkazov upravuje práve procesnú samostatnosť a nezávislosť súdov pri rozhodovaní, teda analogicky v konaní pred súdom nemožno považovať nevykonanie dôkazu navrhovaného stranou za vadu konania spočívajúcu v nedostatku, pokiaľ ide o náležité zistenie skutkového stavu. V predmetom konaní bolo podľa prokurátora dokazovanie vykonané kvantitatívne aj kvalitatívne v dostatočnom rozsahu, teda v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie vo veci, pričom s hodnotením súdov sa stotožnil.

Z dôvodu absencie dôvodu dovolania podľa § 371 Trestného poriadku prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného E. M. odmietol a v prípade nariadenia verejného zasadnutia vo veci navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie zamietol.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený 30. júna 2020.

Po predložení veci bolo najvyššiemu súdu doručené vyjadrenie obvineného E. M. k vyjadreniu prokurátora, podané prostredníctvom obhajcu písomným podaním z 27. júla 2020, v ktorom obvinený uviedol, že na rozdiel od nesprávneho hodnotenia uvedeného vo vyjadrení prokurátora, s ktorým kategoricky nesúhlasí, má za to, že všetky dôvody na úspešné rozhodnutie o dovolaní, ktoré uvádzal, sú podľa jeho názoru naplnené a preukázané.

Obvinený sa v plnom rozsahu pridržiaval svojho dovolania a jeho odôvodnenia a poukázal na jeho obsah, ktorý podľa jeho názoru vyvracia účelové výklady a tvrdenia prokurátora.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku a § 566 ods. 3 Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku, a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e) ani písm. f) Trestného poriadku.

Dovolací súd zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku *expressis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať ak:

- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu,

ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený namietal neumožnenie vyjadrenia sa k vykonaným dôkazom na jednotlivých termínoch hlavného pojednávania.

K tomu je potrebné poukázať na to, že z jednotlivých zápisníc o hlavnom pojednávaní je zrejmé, že na hlavnom pojednávaní konanom 11. októbra 2010 bolo obvinenému umožnené klásť otázky a vyjadriť sa k výpovedi svedka JUDr. Š. I. (č. l. 466 spisu), svedkyne Y. M. (č. l. 468 spisu), svedka Ing. L. P. (č. l. 470, 471 spisu) a svedka E. R. (č. l. 473 spisu), ktorí boli na tomto hlavnom pojednávaní vypočutí. Na hlavnom pojednávaní konanom 18. októbra 2010 bolo podľa zápisnice obvinenému umožnené klásť otázky a vyjadriť sa k výpovedi svedka L. M. (č. l. 523 spisu), svedka E. F. (č. l. 529, 530, 532 spisu), svedka M. K. (č. l. 538, 540 spisu), svedka Š. M. (č. l. 545 spisu) a svedkyne R. F. (č. l. 551 spisu), ktorí boli na tomto hlavnom pojednávaní vypočutí. Na hlavnom pojednávaní konanom 22. novembra 2010 obvinený podľa zápisnice z tohto hlavného pojednávania mal možnosť klásť otázky a vyjadriť sa k výpovedi svedkyne Ing. X. B. (č. l. 576, 577 spisu), svedka Ing. C. N. (č. l. 579 spisu), svedkyne Ing. R. F. (č. l. 585 spisu), svedkyne U. G. (č. l. 590 - 591 spisu) a svedkyne C. Š. (č. l. 595 spisu), ktorí boli na tomto hlavnom pojednávaní vypočutí. Podľa zápisnice z hlavného pojednávania konaného 14. februára 2011 sa obvinený vyjadril k výpovedi svedka JUDr. O. Z. (č. l. 701 spisu), ktorý bol na tomto hlavnom pojednávaní vypočutý. Na hlavnom pojednávaní konanom 17. decembra 2012 sa obvinený podľa zápisnice z tohto hlavného pojednávania vyjadril k výpovedi znalkyne MUDr. U. M. (č. l. 818 p.v. spisu) a k výpovedi znalkyne PhDr. L. P. (č. l. 819 p.v., 820 spisu), ktoré boli na tomto hlavnom pojednávaní vypočuté. Na hlavnom pojednávaní konanom 18. marca 2013 sa obvinený podľa zápisnice z tohto hlavného pojednávania vyjadril k výpovedi svedkyne K. T., ktorá bola na tomto hlavnom pojednávaní vypočutá (č. l. 874 spisu), ako aj k výpovedi svedkyne Y. U., ktorá bola na tomto hlavnom pojednávaní taktiež vypočutá (č. l. 875 p.v. spisu). Podľa zápisnice z hlavného pojednávania konaného 27. mája 2013 sa obvinený vyjadril k výpovedi svedkyne Alžbety Jurskej, ktorá bola na tomto hlavnom pojednávaní vypočutá (č. l. 929 p.v.), ako aj k výpovedi svedkyne W. V. (č. l. 921 p.v.). Na hlavnom pojednávaní 26. júna 2013 (ktoré má zrejme obvinený na mysli pri uvádzaní dátumu 26. marca 2013, nakoľko 26. marca 2013 sa v predmetnej veci žiadne hlavné pojednávanie nekonalo) sa podľa zápisnice z tohto hlavného pojednávania obvinený vyjadril k prečítanej výpovedi svedkyne (č. l. 963 p.v.), ako aj k oboznámeným listinným dôkazom (č. l. 964 spisu).

Na hlavnom pojednávaní 9. septembra 2015 boli okrem výsluchu obvineného oboznámené listinné dôkazy, vo vzťahu ku ktorým je v zápisnici z tohto hlavného pojednávania zaprotokolované vyjadrenie obvineného buď v tom smere, že sa k oboznámeným dôkazom nevyjadruje (č. l. 1 064 spisu) alebo je zaprotokolované jeho vyjadrenie k oboznámeným listinným dôkazom (č. l. 1 064 spisu).

Z vyššie uvedeného prehľadu potom možno konštatovať, že nie je zrejmé, ku ktorému konkrétnemu oboznámenému dôkazu sa obvinený nemal možnosť vyjadriť, resp. ktorému konkrétnemu svedkovi nemal možnosť klásť otázky (pričom žiaden konkrétny dôkaz obvinený neuvádza ani v podanom dovolaní). Pokiaľ obvinený v dovolaní uvádza, že ak sa aj k nejakému dôkazu vyjadril, zo zápisníc z hlavného pojednávania nie je zrejmé, či mu to bolo súdom umožnené alebo si len zobral slovo, k tomu najvyšší súd uvádza, že nie je zrejmé, ako by si obvinený mohol bez súhlasu predsedu senátu vziať slovo, predseda senátu by túto skutočnosť nezaznamenal do zápisnice a nevyvodil by z toho príslušné procesné kroky, ale naopak vyjadrenie obvineného by bez ďalšieho zaprotokoloval.

Pokiaľ obvinený za naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku považoval neupovedomenie o zmene právnej kvalifikácie skutku v bode 2) z trestného činu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona na trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 284 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd k tomu uvádza, že podľa § 284 ods. 2 Trestného poriadku uznať obžalovaného za vinného z

trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, môže súd len vtedy, ak obžalovaného na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornil skôr, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Ak o to obžalovaný alebo jeho obhajca požiada, treba mu poskytnúť znova lehotu na prípravu obhajoby a hlavné pojednávanie na ten účel odročiť najmenej o päť pracovných dní.

V predmetnej veci bola na obvineného E. M. podaná obžaloba za skutok pod bodom 2) právne kvalifikovaný ako zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od 5 do 12 rokov. Zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, zo spáchania ktorých bol napokon obvinený uznaný za vinného, pritom umožňuje uloženie trestu odňatia slobody v rozmedzí od 3 do 10 rokov. Je teda zrejmé, že zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona je trestným činom podľa miernejšieho ustanovenia Trestného zákona než zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona. Z tohto dôvodu postup podľa § 284 ods. 2 Trestného poriadku nebol dôvodný.

Rovnako tak je nedôvodná dovolacia námietka obvineného týkajúca sa naplnenia dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku z dôvodu, že vo vzťahu ku skutku pod bodom 1) obžaloby boli dôkazy vykonané v rámci stíhania za iný trestný čin, pretože tak ako to vyplýva z § 278 ods. 3 Trestného poriadku, súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe. Rozdielna právna kvalifikácia skutku v podanej obžalobe a v odsudzujúcom rozsudku teda nemá žiaden vplyv na zákonnosť vykonávaného dokazovania, ani na obhajobné práva obvineného.

Pokiaľ ide o obvineným namietané nevysporiadanie sa s jeho návrhmi na doplnenie dokazovania a odmietnutie jeho návrhov na doplnenie dokazovania, k tomu je potrebné poukázať uznesenie najvyššieho súdu zo 14. januára 2014, sp. zn. 2 Tdo 1/2014, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2014, v zmysle ktorého „Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vyžaduje, aby bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Nie je ním len všeobecné právo obvineného zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní a súdom (§ 34 Trestného poriadku), ale aj právo na navrhovanie dôkazov priamo obvineným alebo prostredníctvom obhajcu (§ 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Trestného poriadku). Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Trestného poriadku), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Trestného poriadku).“

Vychádzajúc uvedeného je potrebné konštatovať, že na hlavnom pojednávaní konanom 9. septembra 2015 predseda senátu pred vyhlásením dokazovania za skončené rozhodol o zamietnutí návrhov obhajoby (č. l. 1 064 spisu). Je teda zrejmé, že s návrhmi obvineného sa prvostupňový súd vysporiadal, pričom len ich samotné odmietnutie nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pretože by išlo o posudzovanie správnosti a úplnosti skutkového stavu, čo dovolací súd v prípade dovolania z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku, s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, časť vety za bodkočiarkou, nemôže skúmať ani meniť.

Vo vzťahu k obvineným namietanému nedostatočne a nesprávne zistenému skutkovému stavu a k nedostatočnému posudzovaniu jeho nepríčetnosti je potrebné uviesť, že uvedené dovolacie námietky obvineného sa týkajú preskúmavania správnosti a úplnosti zisteného skutku, ktoré však dovolací súd s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i) časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku v rámci dovolania podaného obvineným nemôže skúmať ani meniť. Skutkovými námietkami by sa dovolací súd mohol zaoberať len v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý môže v podanom dovolaní uplatniť iba minister spravodlivosti. Prieskum skutkového stavu, resp. skutkové námietky v rámci dovolania podaného obvineným nepatrí medzi dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ale je vyhradené len v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného

poriadku, ktorý môže uplatniť iba minister spravodlivosti. Na podporu tejto argumentácie možno poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2018, sp. zn. IV. ÚS 641/2018, v zmysle ktorého „Najvyšší súd ako súd dovolací nie je už z dôvodu zákonného vymedzenia dovolacích dôvodov (§ 371 Trestného poriadku) predurčený na úplný prieskum rozsudkov nižších súdov činných v rámci trestného konania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, neustanovil by katalóg dovolacích dôvodov. Už samotné chápanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku preto ospravedľňuje reštriktívny prístup najvyššieho súdu k dovolacím dôvodom (napr. IV. ÚS 294/2010).“

Rovnako tak, pokiaľ ide o obvineným namietané nepreukázanie subjektívnej stránky trestných činov, dovolací súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu zo 14. júna 2010, Tpj 39/2010, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 3, roč. 2011, v zmysle ktorého „Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchateľa k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek doplniť a meniť.“

Z vyššie citovaného je zrejmé, že ani tieto dovolacie námietky obvineného týkajúce sa subjektívnej stránky trestného činu nemôžu zakladať žiaden z ním uvádzaných dovolacích dôvodov.

Vo vzťahu k obvineným uplatneným dovolacím námietkam vzťahujúcim sa k nepoužitiu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. k), písm. n) Trestného zákona je potrebné poukázať na to, že zo znenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku vyplýva, že tento dovolací dôvod môže napĺňať len nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia, nie jeho nesprávne nepoužitie. Obvinený tak v podanom dovolaní nemôže účinne namietat nepoužitie niektorej poľahčujúcej okolnosti konajúcimi súdmi s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože nepoužitie niektorého hmotnoprávneho ustanovenia nenapĺňa ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ani žiaden iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o obvineným namietané naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku z dôvodu nepoužitia § 39 Trestného zákona, najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia, prijaté 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 5, roč. 2011, v zmysle ktorého „Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Trestného zákona (resp. § 40 Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006), v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezníženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Trestného zákona resp. § 40 Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006 nezakladá žiaden dovolací dôvod.“

Z uvedeného je zrejmé, že skutočnosť, že konajúce súdy pri ukladaní trestu obvinenému nepoužili inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona sama o sebe nezakladá žiaden dovolací dôvod.

Napokon, vo vzťahu k obvineným namietanému nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutí súdov nižšieho stupňa je potrebné uviesť, že ide o dovoláciu námietku vzťahujúcu sa len k odôvodneniu rozhodnutia, čo však s poukazom na § 371 ods. 7 Trestného poriadku nie je prípustné.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.